

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 lipca 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił wnioskodawcy D. S. umorzenia jakiegokolwiek części należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu w łącznej kwocie 10 464,66 zł. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że wnioskodawca w swoim wniosku powołuje się na trudną sytuację materialną. Z ustaleń poczynionych w toku postępowania przed organem rentowym wynika, że wnioskodawca jest współwłaścicielem nieruchomości – lokalu o powierzchni 60,84 m². Jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę i w czerwcu 2019 roku osiągnął dochód brutto 3460,85 zł. Prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z synem, który jest na jego utrzymaniu od 2005 roku. Syn otrzymuje alimenty w wysokości 500zł. Z tytułu i opłat eksploatacyjnych wnioskodawca płaci po 300 zł miesięcznie a na leczenie wydaje 100zł miesięcznie. Jest obciążony spłatą kredytu po 130 zł miesięcznie. Wnioskodawca ma stałą pracę, nie korzystał i nie korzysta z żadnej pomocy państwowej ani społecznej. W ocenie organu wnioskodawca znajduje się w trudnej sytuacji materialnej ale uzyskiwane przez niego dochody umożliwiają egzekucję na rzecz likwidowanego funduszu alimentacyjnego, znacznie wyższe niż wysokość dotychczas egzekwowanych rat po 400 zł miesięcznie. Wnioskodawca wyraża chęć spłaty zadłużenia i nie sygnalizuje problemów zdrowotnych. W tej sytuacji organ stoi na stanowisku, że umorzenie jakiegokolwiek części zadłużenia byłoby działaniem przedczesnym i sprzecznym z zasadami umarzania należności alimentacyjnych. Skutkowałoby pokrzywdzeniem innych uczestników systemu ubezpieczeń społecznych ./ decyzja z uzasadnieniem w aktach ZUS/.

W dniu 17 września 2019 roku wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że jest właścicielem lokalu o pow.60 m² w 1/8 części, która jest spadkiem po zmarłym ojcu. W lokalu tym zamieszkuje z 80 letnią matką i 19 letnim synem. W dniu 1 września 2018 roku dowiedział się, że cierpi na chorobę alkoholową i trafił na terapię do Szpitala (...). Od roku zachowuje trzeźwość. Uczęszcza na terapię i poradził sobie ze spłatą większości długów. Syn uczęszcza do liceum i jedną klasę powtarza. Syn chce studiować po ukończeniu liceum. Kwotę raty na rzecz funduszu mógłby przeznaczyć na edukację syna. Komputer oraz sprzęty w mieszkaniu w tym AGD wymagają wymiany bo są stare. Miesięcznie zarabia 2500 zł netto. Same opłaty eksploatacyjne i czynsz zabierają około 1000 zł miesięcznie. W 2019 roku wnioskodawca kończy 50 lat i nie ma sił na podejmowanie dodatkowych prac zarobkowych / odwołanie k-3-30dw/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podniesiono argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, podkreślając, że zł sytuacja materialna nie uzasadnia zwolnienia z obowiązku zwrotu wypłaconych świadczeń./ odpowiedź na odwołanie k-7-8/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 28 maja 2019 roku wnioskodawca D. S. złożył w organie rentowym wniosek o umorzenie części zadłużenia alimentacyjnego i rozłożenie pozostałej części na raty tak jak dotychczas tj. po 400 zł miesięcznie. W uzasadnieniu skazał, że posiada stałe zatrudnienie i chce spłacić zadłużenie. Do tej pory komornik zajmował mu 60% pensji w związku z czym spłacił 3/4 długu. Od 2005 roku utrzymuje syna, który otrzymuje alimenty ale nadal uczy się i potrzebuje pomocy materialnej. Jego sytuacja materialna jest trudna / wniosek w aktach ZUS/.

Wnioskodawca posiada stałe zatrudnienie z tytułu umowy o pracę w firmie (...) spółce z o.o. Uzyskuje zarobki w kwocie 3400 zł brutto. Z tytułu czynszu i opłat eksploatacyjnych ponosi koszty po 300 zł miesięcznie oraz na zakup leków 100 zł. Spłaca kredyt 1400 zł po 130 zł miesięcznie zaciągnięty na okres jednego roku./ okoliczności niesporne, oświadczenie wnioskodawcy o stanie majątkowym w aktach ZUS/.

jest właścicielem lokalu o pow.60 m² w 1/8 części , która jest spadkiem po zmarłym ojcu. W lokalu tym zamieszkuje z 80 letnią matką i 19 letnim synem. Wnioskodawca sam wychowuje syna od 2005 roku . Syn otrzymuje alimenty w kwocie 500 zł ponieważ nadal uczy się / okoliczności niesporne/

Powyższy stan faktyczny jest między stronami niesporny, został ustalony oparciu o dokumenty załączone do akt sprawy . Organ rentowy nie kwestionował sytuacji majątkowej i rodzinnej wnioskodawcy ale w ocenie organu nie uzasadnia ona umorzenie jakiegokolwiek części należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego.

Sąd zważył ,co następuje :

Odwołanie wnioskodawcy nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności wskazać należy ,że zgodnie z art. 148¹ § 1 k.p.c. sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Analizując treść złożonych przez strony i zgromadzonych w aktach rentowych dokumentów Sąd uznał, że okoliczności faktyczne nie były w sprawie sporne. Spór nie dotyczył faktów, lecz prawa. Organ rentowy nie kwestionował okoliczności , które wskazywał wnioskodawca jako przyczynę wniosku o umorzenie należności na rzecz funduszu alimentacyjnego. Ponadto strony nie wnosiły o przeprowadzenie rozprawy. W tych okolicznościach Sąd na podstawie art. 148¹ § 1 k.p.c. uznał, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne, co w konsekwencji pozwoliło na rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym.

Zgodnie z treścią przepisu art.68.1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 roku o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2018 r poz. 2220 ze zm.) w szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną osoby, przeciwko której jest prowadzona egzekucja alimentów, lub osoby zobowiązanej do zwrotu bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu, likwidator może umorzyć, rozłożyć na raty lub odroczyć termin płatności należności likwidowanego funduszu z tytułu wypłaconych lub bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu. Z treści powyższego przepisu wynika wprost ,że podstawą do umorzenia należności jest **szczególnie** uzasadniony przypadek związany z sytuacją zdrowotną lub rodzinną . W orzecznictwie sądowym jednolity jest pogląd ,że umorzenie należności ma charakter incydentalny i może dotyczyć szczególnych sytuacji . Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 18.12.2019 roku w sprawie III AUa 865/18 (LEX nr 2761693) umorzenie należności funduszu z tytułu wypłaconych świadczeń alimentacyjnych jest zastrzeżone dla sytuacji szczególnie drastycznych, gdy ze względu na wiek, stan zdrowia inne względy społeczne oraz znikome źródło przychodów na utrzymanie, zagrażające dalszej egzystencji poprzez niezapewnienie minimum socjalnego, jest realnie niemożliwe wywiązanie się ze zobowiązania wobec ZUS. Natomiast w wyroku z dnia 4.04.2019 r Sąd Apelacyjny w Szczecinie w sprawie (...) 12/19 (LEX nr 2668033) wskazał ,że do przyjęcia, iż zachodzi "szczególnie uzasadniony przypadek" pozwalający na umorzenie należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego nie wystarcza nawet ustalenie, że zobowiązany aktualnie nie posiada środków utrzymania, ale konieczna jest także ocena, iż przy uwzględnieniu jego wieku, stanu rodzinnego, kwalifikacji zawodowych oraz rokowań zdrowotnych nie będzie on w stanie również w przyszłości spłacać tych należności bez narażania siebie i swojej rodziny na pozbawienie możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych. Przesłanki do umorzenia należności na rzecz funduszu alimentacyjnego nie wyczerpuje również sam fakt, iż zadłużenie jest większe niż możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentacji, co prowadzi do niemożliwości zaspokojenia podstawowych jego potrzeb bytowych. Brak stałych dochodów i związana z tym trudna sytuacja materialna jest bowiem okolicznością dotyczącą wszystkich dłużników alimentacyjnych, gdyż uruchomienie funduszu alimentacyjnego następowało tylko wówczas, gdy dłużnik nie miał majątku ani dochodów podlegających egzekucji. Powyższe poglądy w pełni podziela Sąd orzekający.

W ocenie Sądu zaskarżona decyzja odpowiada prawu , organ rentowy zasadnie odmówił umorzenia jakiegokolwiek części należności i 5% opłaty, prawidłowo oceniając ,że sytuację wnioskodawcy nie można traktować jako szczególnie

uzasadniony przypadek. Podkreślić należy, że sytuacja majątkowa i rodzinna wnioskodawcy jest niewątpliwie trudna gdyż sam wychowuje syna i opiekuje się chorą, 80 letnią matką. Nie mniej jednak wskazać należy, że wnioskodawca w dacie wydania spornej decyzji posiadał stałe zatrudnienie i uzyskiwał regularnie dochód. Sam wiek wnioskodawcy nie uzasadnia również przyjęcia, że jest on osobą starą, niezdolną do uzyskiwania środków utrzymania na potrzeby swoje i syna. Stan zdrowia wnioskodawcy również nie uzasadnia zmiany decyzji. Cierpi on bowiem na chorobę alkoholową ale od roku zachowuje trzeźwość i uczestniczy w leczeniu co pozwala mu pracować i podejmować odpowiedzialne decyzje. Okoliczności, że wnioskodawca chce przeznaczyć większe kwoty na zapewnienie lepszych warunków nauki i mieszkania jego synowi są w pełni zrozumiałe ale nie uzasadniają potraktowania sytuacji wnioskodawcy za szczególnie uzasadniony przypadek.

Wskazać należy, że organ rentowy w związku z pismem wnioskodawcy inną decyzją (z dnia 29 lipca 2019 roku) rozłożył kwotę 10 464,66zł na dalsze raty, zmieniając decyzję z dnia 14 czerwca 2017 roku.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił odwołanie.